ס פ ו ר ט

כדורגל
געגועים לנצחון

„ישראל מצפה מכל אדם למלא את חוב־תו".

(כמעט) נעסון.

ימים ספורים לפני משחק־כדורגל הבינ־לאומי נגד יתן עדיין לא פסקו ויכוחי אלפי־האוהדים בקשר להרכב־הנבחרת. ובעוד המר־כיבים, נאמן זרי בית־הלוי ואיש ההתאחדות ארטור בארי, סגרו כבר בשבוע שעבר את הרשימה, ניסו עתוני הספורט ויושבי־ציץ רבים להציע הרכבים משלהם, בידיעה ברורה שאיש לא ישעה לעצותיהם.

אולם למרות זאת היה זה סימן מעודד. התעניינותו של הקהל בכדורגל לא הצטמצמה עוד בדרישה הטבעית לקבל תמורה עבור כספו. הקהל שוב לא ראה בכדורגל משחק מלהיב גרידא, אלא כוח לאומי־מייצג חשוב. הנצחון הגדול (5 : 1) על הנבחרת התורכית לפני שלוש שנים הזה את הדוגמה הראשונה, כשרבים סברו שהוא הוסיף לאהדה שרוכשת תורכיה לישראל.

מאז נחלה הנבחרת הלאומית שלוש מפלות־כבוד מחוץ לביתה: נגד תורכיה (3 : 2) באיסטנבול, נגד יתן (1 : 0) באתונה, נגד יוגוסלביה (1 : 0) בסקופיה. שני המשחקים האחונים נערכו במסגרת התחרויות המוק־דמות על הגביע העולמי והחודש עומדות שתי קבוצות אלה לבוא לביקור־גומלין בישראל.

בדי פוזיטיקה! געגועיו של אוהד הכדורגל בארץ לנצחון לא כללו בחשבון את שני המשחקים והחישוב המתקבל על הדעת היה:

● את הנבחרת היוגוסלבית, אחת החז־קות בעולם, יש רק לבלום ככל האפשר, לספוג שערים עד כמה שפחות. ההרכב כאן לא עורר ויכוח, מאחר שיידרשו 11 מגינים, כדי לעצור בעד הלחץ הכבד.

● היתונים צריכים להפסיד, זאת לפחות חושב ורוצה הקהל. כדי להיות עד כמה שיותר בטוח בכך, הוא חרד להרכב, סולד מפני כל חישובים פוליטיים בקביעת המוע־מדים.

כדורסל
ליהוד', מזל של גוי

בקורס 1951 הוזעק קהל אוהדי־הספורט בארצות־הברית למשמע הידיעה על גיליו שערורית כדורסל סנסציונית: כמה שחקני כדורסל מפוארים מכוללות ניו־יורק וניו־ג'רסי נאשמו על ידי הועדה העליונה בקבלת שוחד הגון תכורת ביום בשחקי־ליגה חשו־בים, בהם היה עליהם לגרום להפסד קבו־צותיהם בכתונה תחילה.

כמעט כולם הודו באשמה, נידונו לתקופות מאסר שונות, הורחקו ממשחקי־כדורסל לכל ימי־חייהם. אך הרעש לא הקיף רק את חצי־הכדור המערבי. גם בישראל עוררה השע־רוריה הד רב, הדבר קרה רק כמה חדשים לאחר המכביה השלישית בה הצטיינו ענקי הכדורסל היהודים מארצות־הברית. בין הנדו־נים היה גם אד רומן, צעיר (21) גבה קומה (2.02) שריתק את קהל הצופים הישראלי משך כמה לילות למגרש הכדורסל הרמת־גני.

מוזגים ונערי מעליות. שלוש השנים שחלפו מאז, הסיפקו להשכיח את כל הפר־שה. אך עתונאי בוסטוני בשם ג'ק צנגר החליט השבוע לראיין אחד אחד, את השח־קנים הנשכחים שנחשבו בזמנם לאלילי מש־חק־הסלים, ביקר אותם בביתם, נוכח לדעת כי כמעט כולם הצליחו בקושי להתגבר על מכשולי החברה שסלדה מהם. סטודנטים לרפואה הפכו למוזגים בבתי־מרזח ותלמידי קורסים למשפט לבשו מדים של נערי־מעלית. האחד שהיה לו מזל של גוי היה דוקא אד רומן, בנם של הורים יהודים אדוקים מברוקלין שהתגייס לצבא, הצטיין שם ביחוד בכדורסל. לפני שחרורו, החודש, צורף למש־לחת צבאית שסיירה ביבשת הארקטית, הכיר בשובו צעירה חינגית שהיתה בין השאר גם בתו של תעשיין עשיר, נשא אותה לאשה בטקס כל־כדורסלני מפואר.

השבוע לא התלהב עוד אד מהאפשרות שניתנה לו לחזור למכללתו בסיטי־קולדג', העדיף בכקום זה לשוב לניו־יורק כמנצח התוחב ביד רחבה שטרות ירוקים לידי מוזגים ונערי מעלית.

תמונה יחידה במינה. שני שחקנים המתנשקים במשחק כדורגל, יוצרים תמונה נדירה. המצלמה הנציחה אותם באחד ממשחקי הליגה השבדית, זיכתה את בעליה בפרס בריסי.

ק ו ל נ ו ע

סרטים
שיעמום טרקליני

„אני שונאת את העגילים האלה, הם מכו־ערים!" רקעה דניאל דרייה ברגלה העדינה על במת התצלומים של **מראם דה...** א לו היו הנוכחים אבירים יותר נוכח קפ־ריסה של אשה יפה כמוה, היו פוטרים את הצופים מאחד הסרטים המאכזבים ביותר של העונה.

בקס (במעגל) אופולוס, דימה למצוא בסי־פורה הבנאלי של לואיז דה־וילמורן, דמיון לרעיון במעגל. סיבת הדמיון: זוג עגילי־יהלומים אותם נתן הגנראל דה... (שרל בואייה) לאשתו (דניאל דרייה) למחרת יום נישואיהם, עוברים זוגות זוגות ידיים רבים, חוז־רים פעמים אחדות ובנסיבות שונות לידי מראם דה... נחים לבסוף בשלווה על המזבח מיל תמונת האם הקדושה בכנסייה.

מראם דה... היא אריסטוקראטית ענוגה ומ־שועממת, האוהבת להתעלף בכל הזדמנות, להיות נושא הערצתם של כל הגברים, ול־שקר בעט. שקרים אלה מקרבים, ולבסוף מרחיקים, דיפלומט איטלקי (דה־סיקה) מעור־ריב את חמתו של הבעל, הקורא את הדי־לומט לדו־קרב לפני שהספיק להיות מאהבה של אשתו, המקבלת שבץ־לב כשנוריית ה־יריה הראשונה.

טראגי מאוד.

נוכחותם של תותחים קולנועיים כבדים כשרל בואייה, דניאל דרייה ויטוריו דה־סיקה, אינה מצליחה לגרש את השיעמום שמשרים זוג העגילים הנודדים. הסרט חסר את ההומור המעודן, הברק, הקלילות וה־דקות הצרפתית של במעגל.

שום נס לא התרחש כדי להציל את דה־סיקה, הבמאי הגדול של סרטים חברתיים כגונבי האופניים והנס במילנו, מלהיראות כמוקיון טרקליני.

תחת אש, רומן
עוד אחזור אליך

סרט מלחמתי עם רקע קוריאני מוקדש ל„רוח האנושית הבלתי נכנעת." יש בו כמה סצינות אוטנטיות המראות הצלת פצועים בעזרת הליקופטרים, ופעולת בית־חולים נייד תחת אש אוייב.

מייג'ור תקיף (המפרי בוגרט) בבית־חולים נייד, נראה מבלה את הזמן יותר ברדיפה אחרי האחות הרחמנית ג'ין אליסון במקום לעסוק בעבודתו. תחילה נרתעת ג'ין מחי־זוריו של המייג'ור — אולם עד מהרה היא מעריצה את הטכניקה המקצועית שלו. „היתה זו עבודה יפה של ניתוח", היא אומרת לו. משיב לה הגנגסטר מספר אחד של הבד בקולו השורק: „אני כסתכל עכשו בעבודה יפה."

המושחתת התמימה
מיגון

עיר הבירה הבוהמית הפיה הא הרקע ל**חשטן בין השושנה** סרט־מתח על גרמנים טובים ורעים, בדרנית במועדון־לילה מפוקפק (פייר אנג'לי), המסבכת תוך הטחת משפטים ציניים, סרן אמריקאי (ג'ין קלי, שהניח את נעלי הריקוד שלו בארון) בעוד עיניה הגדלות מביעות תמימות מלא־כית, בתנועת מחתרת נאצית.

היא באמת איננה אשמה, היתה קרבן לנסיבות. הסרן התמים כסנסה־קלאוז מאמין לרגע קט שהיא מנוחלת, אולם משתכנע לבסוף, אחרי כמה הרפתקאות מותחות, שהיא נערה מסכנה הזקוקה להמון אהבה.

מיליונר מילל
רוברט

תחתל מופלא, הוא הכוכב ה־ראשי בסרט משעשע אודות מיליונר אכס־צנטרי המוריש את כל 30 המיליון שלו לחתולו האהוב. הגבור ההולך על ארבע הופך בעל־קבוצת־בייסבול, מתגלה כקמיע, מביא נצחון לקבוצתו, נחטף על ידי גנגסטרים, מעמיד את כל משטרת ארצות־הברית על רגליה, גורם לנצחון קבוצתו, מאפשר לשחקני־העזר שלו רי מילנר ובן סטרלינג להינשא סוף סוף.

חיות — כלבים, חתולים וסוסים הידועים כגונבי־סצנות, מוכיחים הפעם כי הם יכולים להות גם גונבי סרטים.

בקצרה

שירת דני וילסון — שלי וינטרס אוהבת משך שלשת רבעי הסרט את אלכס ניקול, דבר שאינו מפריע לה להיות משך כל אותו זמן ידידתו של דני וילסון (פרנק סינטרה), משאירה, למרות חבוביותה, את הצופה אדיש.

תשבץ ידיעות

מאזן: 1. שולטת על האימפריה; 5. מטה, בלשון צבאית; 10. מפלגה ועיתון; 12 לכל אדם חמישה; 14. ביטוי הכאב; 16. מתנה ותפילה; 18. המשובח בקלפים; 19. מין כלב; 21. הזוג היהודי שהוצא להורג; 22. תועבה, דבר מאוס; 23. אות עברית יסוד חימי; 24. בחנוכה מדליקים רבים שכמיותו; 25. על ראש הגבר; 27. האל"ף באש"ד, 30. בכל דירת שיכון מורחבת; 31. בין לבן לשמנת; 33. הזוג הסוציאליסטי האנגלי; 35. אותו לא נתנו לעברים במצרים; 36. אלוף; 38. איש צפון־מזרח אסיה; 39. בלעז קוראים לה סימפתיה; 40. אחד מכלי השח"ת; 41. אותה ביקש רבי יוחנן בר־זכאי; 43. קודמו של המרשילד; 44. מן הכרם והיקב; 46. לא מעט; 48. כדיוק כמו להבה; 49. איבד את צבעו.

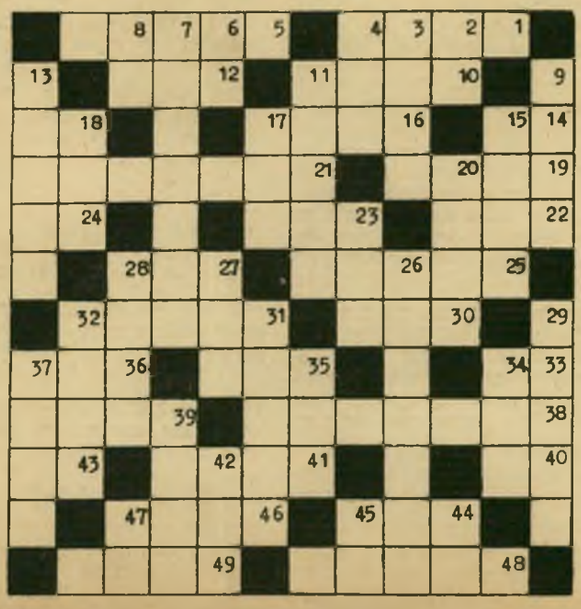

מאונך: 2. אקלימה של אנגליה; 3. הר חיפה; 4. מה שדרוש לכל מפעל; 6. ממנו אפשר להגיע אל הפחת; 7. דני קיי שר עליה; 8. במעיל, ובפה בראשי תיבות; 9. אבן יקרה; 11. בין ספורטאים ובין סוחרים; 13. לתמונה ולחבר אנשים; 15. מקורו של רמי; 17. זהה עם הדר; 18. השר החדש; 20. אם היא בלב איש, ישיחנה; 23. בימי דבורה, האשה המעשית; 26. ארץ היוגהורט; 27. שגריר ישראלי כפול; 28. המלה הטרום־דינמית לשיכון; 29. זאת היא פרסנזיה; 31. בחנוכה, במחבת; 32. הפרש; 34. תוצאה של גשם; 35. כמעט לכל כלי; 37. ברור ומובן; 39. בין גבר לעלמה; 42. תבלין מאד תנכ"י; 44. מפתח הפלא; 45. עיר הכוהנים; 47. מלת־קריאה.

פותרי תשבץ מלכים

גיפשטיין חנניה — ת. ד. 8 ראשון לציון; טובה ביקופלד — רח' המלך ג'ורג' 65 תל־אביב; 283880 אליעזר שכטר, ד.צ. 225 צה"ל.